

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№21 (1120) 8 грудня 2022 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЗВЕРНЕННЯ АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

Прем'єр-міністру України
Денису ШМИГАЛЮ

Шановний Денисе Анатолійовичу!

Атомпрофспілка України звертається до Вас від імені трудового колективу та профспілкової організації Державного підприємства «Київський інститут інженерних вишуквань і досліджень «Енергопроект» (ДП «КІВД ЕП»).

Інститут з 1988 року і донині є єдиною організацією в Україні, що може виконувати комплексні вишукування для проектування і будівництва об'єктів атомної енергетики та промисловості, та будь-якого іншого призначення.

Підприємство було провідною організацією з виконання інженерних вишуквань та досліджень у Чорнобильській зоні відчуження у післяваріантний період, зокрема, для таких об'єктів, як «Укриття», будівництва та введення в експлуатацію нового безпечного конфайнменту, Центрального сховища відходів ядерного палива тощо.

Підприємство брало участь у розробці Кадастру майданчиків під будівництво нових енергоблоків АЕС України і надалі готове продовжувати цю роботу.

ДП «КІВД ЕП» зарекомендувало себе як високопрофесійне підприємство з чималим досвідом не лише в Україні, а й у багатьох зарубіжних країнах.

Постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.2015 року №83 ДП «КІВД ЕП» внесено до Переліку об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави. Сьогодні воно підпорядковується регіональному Фонду держмайна України у Києві і підлягає приватизації у 2022 році. Працівники інституту впевнені, що таке рішення зашкодить стратегічному розвитку атомної енергетики України, призведе до ліквідації унікального підприємства, втрати високопрофесійного колективу.

Усі рішення, які стосуються розвитку атомної енергетики, мають прийматися дуже виважено і, головне, з урахуванням позиції професіоналів. Гіркий воєнний досвід ситуації в енергетиці вкотре довів значну важливість атомної галузі для національної безпеки країни. Руйнація створеного комплексу завдасть значної шкоди, тому допустити приватизацію стратегічного підприємства не можна, бо це буде, фактично, його втрата.

Атомпрофспілка України підтримує пропозицію ДП НАЕК «Енергоатом» про доцільність включення ДП «КІВД ЕП» до складу Компанії як структурного підрозділу. Це позитивно вплине на роботу НАЕК за рахунок створення ефективного єдиного комплексу — вишукування, проектування, будівництва та експлуатації. А в подальшому функціонуванню єдиного державного центру для забезпечення повного циклу управління проектуванням у галузі ядерної енергетики України.

З огляду на викладене вище, просимо Уряд прийняти необхідні рішення для збереження унікального підприємства та забезпечення у подальшому вирішення ним стратегічних питань в інтересах держави та атомної енергетики.

З повагою

Голова Атомпрофспілки

Валерій МАТОВ

ОСНОВНИЙ ДОКУМЕНТ СОЦІАЛЬНОГО СПРЯМУВАННЯ

Обговорено проєкт Колективного договору ДП НАЕК «Енергоатом» на 2023-2024 роки

7 грудня 2022 року в ДП НАЕК «Енергоатом» відбулося засідання робочої комісії з підготовки проєкту Колективного договору Компанії на 2023-2024 роки.

На засіданні обговорили пропозиції щодо внесення змін та доповнень до наявного Колективного договору, запропоновані трудовими колективами відокремлених та структурних підрозділів. На основі чинного Документа і внесених доповнень та пропозицій буде підготовлений проєкт Колективного договору «Енергоатома» на наступні два роки.

Виконавчий директор з персоналу ДП НАЕК «Енергоатом» Олег Бояринцев та голова первинної профспілкової організації Олексій Лич, виступаючи на засіданні комісії, запевнили присутніх, що попри воєнний стан в Україні та непросту ситуацію в економіці Компанія продовжує виконувати соціальні зобов'язання перед трудовим колективом: «Головним завданням для нового Колективного договору є збереження всіх напрацьованих та здобутих, яких вдалося досягти протягом попередніх років, враховуючи виклики, пов'язані з повномасштабною війною росії проти України».

Робоча комісія розглянула й опрацювала всі пропозиції до проєкту Колективного договору, відтак його представлять на Конференції трудових колективів відокремлених та структурних підрозділів «Енергоатома».

З БЛАГОЧИННІСТЮ — ДО ПЕРЕМОГИ!

Благословення на подальшу співпрацю

Міжнародний день волонтера голова ППО ДП НАЕК «Енергоатом» Олексій Лич та голова ППО ВП «Хмельницька АЕС» Михайло Гук відзначили у колі давніх партнерів і друзів — військовослужбовців в/ч А 1788, легендарної «вісімки» у м. Хмельницький, разом з усіма небайдужими, хто переймається проблемами військових, займаючись волонтерською діяльністю.

З початком повномасштабної війни росії проти нашої Держави волонтерський рух набрав потужних обертів. Всього трудовий колектив Компанії перетворився на єдиний чіткий і злагоджений механізм допомоги ЗСУ і НГУ.

Волонтери НАЕК займаються збором коштів для придбання спеціального військового спорядження і транспорту, генераторів, ліків, власноруч ремонтують техніку, виготовляють буржуйки, допомагають тимчасово переміщеним особам...

яке, без сумніву, наблизить нас до Перемоги.

Командування в/ч А 1788 вручило грамоти представникам трудового колективу ДП НАЕК «Енергоатом», а

військовий капелан отець Олег благословив на подальшу співпрацю заради досягнення спільної мети — Великої Перемоги. Слава ЗСУ! Лише разом до Перемоги!

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Кардинальні зміни

в управлінні державним соціальним страхуванням сталися. Чи буде користь для людей?

Верховна Рада України 21 вересня 2022 року, ухваливши Закон України №2620-ІХ «Про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» та Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», припинила Фонд соціального страхування України та управління виконавчої дирекції Фонду, реорганізувавши їх шляхом приєднання до Пенсійного фонду України з 1 січня 2023 року. Пенсійний фонд України та його територіальні органи визнано правонаступниками Фонду соціального страхування України, його виконавчої дирекції, управління виконавчої дирекції Фонду та їх відділень.

За основу було взято проєкт закону №3663, ініційований колишнім міністром соціалістики та народним депутатом України Папєєвим М.М. ще у 2020 році.

Проти ухвалення законопроекту №3663 у березні 2021 року виступила Атомпрофспілка, розіславши звернення до всіх фракцій Верховної Ради України з вимогами не підтримувати зазначений законопроект.

Автори законопроекту стверджують у пояснювальній записці, що такі зміни за рахунок об'єднання споріднених функцій, посилення контролю над ефективністю використання коштів, інформатизації системи страхування та продажу надлишкового майна зекономлять державі до 2-3 млрд грн на рік.

Що ж відбулося? Чи справді це так? Верховна Рада України, ухваливши Закон України №2620-ІХ, порушила норму статті 5 «Принципи загальнообов'язкового державного соціального страхування» Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, якою передбачено паритетність представників усіх суб'єктів загальнообов'язкового дер-

жавного соціального страхування в його управлінні.

Формально є Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», ухвалений ще у 2004 році, яким передбачено, що управління Пенсійним фондом здійснюється на основі паритетності представниками держави, застрахованих осіб і роботодавців.

Але є велике АЛЕ. Як встановлено зазначеним Законом, ця норма «набирає чинності після перетворення Пенсійного фонду України у неприбуткову самоврядну організацію».

Перетворення Пенсійного фонду в неприбуткову самоврядну організацію здійснюється відповідно до окремо прийнятого спеціального Закону. До прийняття відповідного рішення функції виконавчої дирекції Пенсійного фонду, її територіальних органів виконують відповідно Пенсійний фонд України та головні управління Пенсійного фонду.

У період до перетворення Пенсійного фонду в неприбуткову самоврядну організацію:

Пенсійний фонд функціонує як центральний орган виконавчої влади на підставі норм

цього Закону ... та Положення про Пенсійний фонд України;

на працівників Пенсійного фонду та його територіальних органів, які здійснюють повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій Пенсійного фонду, поширюється дія Закону України «Про державну службу»;

голова правління Пенсійного фонду та його заступники призначаються на посади та звільняються з посад Кабінетом Міністрів України в порядку, встановленому Законом України «Про державну службу»;

керівництво діяльністю Пенсійного фонду здійснює правління Пенсійного фонду, чисельність і персональний склад якого затверджуються Кабінетом Міністрів України».

Тобто з 1 січня 2023 року участь профспілок та роботодавців в управлінні соціальним страхуванням не передбачається.

Проти порушення принципу трипартизму в управлінні державним соціальним страхуванням було направлено відповідне звернення до Президента України, схвалене учасниками X Пленуму ЦК Атомпрофспілки від 25.09.2021 року. Але маємо те, що маємо.

Чи несуть такі кардинальні зміни користь суспільству? Розберемося.

Слід нагадати, що рік тому Головне науково-експертне управління Верховної Ради України зробило висновок про таке:

«...Після запровадження в Україні системи загальнообов'язкового державного соціального страхування, яка базується на вимогах Європейського кодексу соціального забезпечення та рекомендаціях Міжнародної організації праці щодо забезпечення доходу №67 (1944 року), у Фонді (тут і далі мається на увазі Фонд соціального страхування України) на тристоронній основі були

утворені правління, наглядова рада та інші органи. Така модель управління Фондом надає можливість сторонам соціального партнерства приймати виважені рішення та вирішувати спільні завдання з урахуванням інтересів кожної сторони (держави, роботодавця та застрахованих осіб).

Досвід зарубіжних країн засвідчує, що утворення на законодавчому рівні представницьких органів від усіх учасників соціального партнерства на паритетних засадах, встановлення чітких правил їх взаємодії надає можливість якісного ведення діалогу між трьома сторонами (уряд, профспілка, роботодавець) з метою узгодження інтересів широкого кола працівників і роботодавців, забезпечення суспільного добробуту.

«Вважаємо, що соціальне партнерство важливо розглядати як головну умову розвитку різних сфер суспільного життя, у тому числі у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування, для подальшої інтеграції України до Європейського Союзу, що закріплено, зокрема, в Угоді про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (стаття 421 Розділу 21)».

Тож у якому напрямі зроблений Верховною Радою України крок?

Можна було б якось зрозуміти таке рішення, якщо б ухваленому Закону України №2620-ІХ зазначалися такі терміни, як, наприклад, «на період воєнного стану». Але для цього потрібно було б вести більш відкритий та щільний діалог із соціальними партнерами, якого, на жаль, не відбулося. І це в той час, коли нам так важливо жити у злагоді та єдності в суспільстві.

(Закінчення на 2-й стор.)

ЗВЕРНЕННЯ КОЛЕКТИВУ ДП «СхідГЗК»

Зупинити руйнацію
уранового підприємства

Державному секретарю
Міністерства енергетики України
Суярку С.М.

Шановний Сергію Миколайовичу!

До профкому ДП «СхідГЗК» надійшла інформація про те, що наказом Міністра енергетики України створена робоча група з розслідування діяльності та можливої злочинної бездіяльності в.о. генерального директора ДП «СхідГЗК» Шовгелі Сергія Володимировича.

Згідно з отриманою інформацією група працює вже не перший тиждень, але ні наказу, ні представників комісії на комбінаті не бачили. Викликає подив, чому в ході розслідування шановна комісія жодного разу не звернулася до профспілкового комітету, який представляє інтереси трудового колективу. Тому, з власної ініціативи, звертаємося до Вас, як керівника робочої групи з розслідування тривалої зупинки та фактичного припинення виробничої діяльності ДП «СхідГЗК» під час керівництва виконувачем обов'язків генерального директора Шовгелі С.В.

Колектив єдиного в Україні та стратегічно важливого для економіки країни уранового комбінату сподівається на всебічне та об'єктивне розслідування діяльності зазначеного «керівника».

Хоча показники роботи уранового комбінату за даними бухгалтерського обліку вичерпно говорять самі за себе.

За рік роботи на посаді виконувача обов'язків генерального директора ДП «СхідГЗК» Шовгелі С.В. «вдалося досягти» таких результатів:

— Комбінат напрацював всього 20% УОК від запланованого обсягу річного виробництва.

— Виробництво сірчаної кислоти становило всього 32,5 тис.тонн, що також не дотягує до 20% середньорічного обсягу виробництва.

— За рік керівництва урановий комбінат майже 7 місяців знаходився у простій, взагалі нічого не виробляючи.

— Збитки державного підприємства за цей період становили 1,35 млрд грн.

— Кредиторська заборгованість за спожиті енергоносії, отримані послуги, матеріали та аванси зросла на 1,2 млрд грн.

— Зрозуміло, що комбінат припинив перераховувати податки до державного та місцевого бюджетів. Між тим наше підприємство є містоутворюючим для декількох населених пунктів.

— Заборгованість у заробітній платі стійко перевищувала 4 місяці й досягла майже 300 млн грн.

— Чисельність працівників, навпаки, зменшилася за цей час на 1050 осіб. Багато працівників просто звільнилися, не вірячи в можливість коли-небудь отримати хоч якусь заробітну плату.

Урановий комбінат, який розташований далеко від зони бойових дій, без будь-яких причин, керівником комбінату Шовгелею С.В. доведено до тривалої зупинки і занепаду.

Колектив уранового комбінату, небайдужий до долі рідного підприємства та зрештою й до своєї власної долі, неодноразово звертався до Міністерства енергетики України, як органу управління підприємством, до керівництва країни з наполегливими проханнями не допустити знищення уранової галузі.

Крім чинників неефективного керівництва, відбувалося ігнорування Указу Президента України від 29 січня 2021 р. №35 щодо вичерпних заходів для забезпечення розвитку урановидобувного та уранопереробного державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат». Не виконується рішення наради по ДП «СхідГЗК» у Прем'єр-міністра України.

Шовгелею С.В. грубо порушувалися вимоги Колективного договору ДП «СхідГЗК» щодо забезпечення соціальних гарантій та Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності». Зокрема, задовго до початку російської агресії припинилися перерахування профкому передбачених законодавчими актами коштів, що призвело до згортання оздоровлення працівників, більшість яких працює в особливо шкідливих та особливо важких умовах з радіаційним впливом.

З огляду на вищевказане, представники усіх колективів ДП «СхідГЗК» на засіданні профкому 07.10.2022 р. одностайно прийняли рішення щодо висловлювання недовіри Шовгелі С.В. та розірвання в порядку ст.45 КЗпП трудового договору із зазначеним керівником. Вимога про розірвання з ним трудового договору спрямована до Міністерства енергетики, але у встановлений час не виконана і не оскаржена, що є підставою для звернення профкому у встановлений ст. 45 КЗпП порядку до суду зі скаргами на бездіяльність посадових осіб Міністерства енергетики щодо виконання вимоги.

Як спроби захисту недолугої та навіть злочинної бездіяльності зазначеного керівника нам розповідають про проблеми комбінату, пов'язані з арештами рахунків, значною кредиторською заборгованістю, порушенням логістики постачання низки матеріалів через військову агресію та бойові дії.

Але всі ці фактори не завадили нещодавно новому керівнику підприємства (на жаль, знов-таки «в.о.»), у період відсутності на тривалому лікарняному Шовгелі С.В. та, за нашими даними, відстороненого від роботи, а не звільненого, протягом одного місяця налагодити роботу величезного комбінату і в жовтні запустити уранопереробне та сірчано-кислотне виробництво, уранові шахти. Комбінат розпочав виробляти стратегічно важливу продукцію, сплачувати податки до бюджету, погашати заборгованість із заробітної плати. Люди нарешті повірили в можливість роботи уранового комбінату, в майбутні галузі та розпочали навіть повертатися на робочі місця.

Це свідчить про те, що забезпечення ефективної роботи стратегічного підприємства залежало винятково від бажання або некомпетентності чи свідомого небажання керівника ефективно керувати процесом виробництва. Таким чином, зупинка комбінату на тривалій простій було хибним, якщо не сказати злочинним, рішенням колишнього (хочеться сподіватися) керівника.

Ще раз звертаємося до шановної комісії з проханням дати справедливую оцінку бездіяльності Шовгелі С.В. та сприяти Міністерству енергетики України, як органу управління, щодо недопущення подібного сценарію зупинення та руйнації уранового підприємства у майбутньому.

Впевнені, що за допомогою Міненерго та стратегічного партнера ДП НАЕК «Енергоатом», з урахуванням зростаючих цін та попиту на природний уран на світовому ринку, ДП «СхідГЗК» зможе забезпечити рентабельну роботу, приносити валютну виручку державі, сплачувати податки до бюджетів усіх рівнів, збільшувати кількість робочих місць, що в цілому сприятиме забезпеченню енергетичної незалежності держави.

З огляду на вищезазначене, колектив залишає за собою право вчергове звернутися до Прем'єр-міністра України та Президента України з приводу невиконання рішень, прийнятих раніше.

З повагою та надією на порозуміння,
Голова профкому ППО ДП «СхідГЗК»

В.О. Скуба

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Колективний договір може передбачати збереження
за мобілізованими працівниками середньої заробітної плати

Федерація профспілок України з посиланням на лист Держпраці надала роз'яснення, чи можна у колективному договорі передбачити збереження за мобілізованими працівниками середньої заробітної плати.

Відповідно до змін, внесених Законом від 1 липня 2022 року №2352-IX, за працівником, який призваний на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, військову службу за призовом осіб із числа резервістів в особливий період або прийнятими на військову службу за контрактом, у тому числі шляхом укладення нового контракту на проходження військової служби, під час дії особливого періоду на строк до його закінчення або до дня фактичного звільнення, не зберігається середня заробітна плата.

Водночас ст. 9-1 КЗпП встановлено, що підприємства, установи, організації в межах своїх повноважень і за рахунок власних коштів можуть встановлювати додаткові порівняно з законодавством трудові і соціально-побутові пільги для працівників.

Відповідно до ст. 13 КЗпП та статті 7 Закону «Про колективні договори і угоди» колективний договір може передбачати додаткові порівняно з чинним законодавством і угодами гарантії, соціально-побутові пільги. Таким чином, колдоговір може передбачати збереження за мобілізованими працівниками середнього заробітку.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Кардинальні зміни

в управлінні державним соціальним страхуванням
сталися. Чи буде користь для людей?

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

Народний депутат Антоніна Славицька зазначає, що «система соціального страхування в умовах воєнного стану зіткнулася з дефіцитом коштів, через що виникла необхідність економії. У мене, щоправда, є інші дані — від Федерації профспілок України. Там зауважують, що все навпаки: всі роки свого існування Фонд соціального страхування був бездефіцитним. Понад те, декілька разів його «скубили», знижуючи частку на користь Пенсійного фонду. А той, як ми прекрасно знаємо, майже постійно дотувався з державного бюджету».

Тут слід нагадати, як відбувалося одержавлення соціального страхування.

До 2001 року соціальне страхування управлялося профспілками.

2001 рік:

Почали діяти два закони: Закон «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням» та Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності».

Передбачено:

- самоврядність фондів;
- паритетність управління (по 15 осіб у Правління — від застрахованих, яких представляють профспілки, від роботодавців та від держави);
- контроль — Наглядова рада та держава;
- кошти не входять до держбюджету;

Правлінням Фонду;

- допомога з тимчасової непрацездатності оплачується з першого дня за рахунок Фонду;
- сумарний страховий тариф разом з Пенсійним фондом та Фондом по безробіттю — 37-49%.

2007 рік:

- введено казначейську форму обслуговування рахунків Фондів у порядку, передбаченому для коштів державного бюджету.

2011 рік:

- введено єдиний внесок (36,7 — 49,7%) з розподілом часток по Фондах;
- визначено, що оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності здійснюються за рахунок коштів роботодавця, а не Фонду.

2014 рік:

- введено затвердження Кабінетом Міністрів України бюджету Фонду.

2015 рік:

- розмір єдиного внеску встановлено 22 відсотки;
- об'єднано два Фонди — з тимчасової непрацездатності та від нещасних випадків в один Фонд соціального страхування;
- Правління зменшено, по 7 представників замість 15 від кожної сторони.

2018 рік:

- Виникла заборгованість та затримка виплати допомоги по лікарняних та інших страхових виплатах у сумі

понад 1 млрд грн. У середині року профспілки домоглися від держави збільшення частки відрахувань до Фонду соцстраху і ситуацію було виправлено.

2019 рік:

Станом на 19 листопада заборгованість зі страхових виплат становила понад 1 млрд грн. Але кошти були. Причина — відсутність можливостей оперативного реагування на потреби суспільства, оскільки бюджет Фонду затверджується рішенням КМУ, а затверджені розміри витратків на 2019 рік був замалий, тому що розрахований по витратках на рівні 2018 року без урахування зростання зарплати.

2020-2022 роки:

З'явилися декілька законопроектів, що намагалися зменшити витрати Фонду за рахунок зменшення соціальних гарантій застрахованим та остаточно підпорядкувати Фонд державі. Але завдяки спільній позиції профспілок вдалося не допустити їх прийняття. А в них ішлося не тільки про одержавлення Фонду, а й про перенесення оплати перших 10 (!) днів тимчасової непрацездатності на роботодавців замість 5 сьогодні, й встановлення максимального розміру оплати по лікарняних застрахованим, цей стаж 20 (!) і більше років замість 10 років сьогодні тощо.

Народна депутатка України Вікторія Гриб на своїй сторінці у facebook 7 жовтня зазначила таке:

«Сьогодні звернулася до колег по Раді від імені інвалідів праці, потерпілих та сімей загиблих на виробництві. Просила дослухатися та підтримати мою постанову про скасування ганебного рішення про ліквідацію Фонду соціального страхування. Просила звачити на думку людей, чия доля залежить від підсумків голосування».

«Ми, що пропрацювали на підприємствах з тяжкими умовами праці по 20, 30, 40 років, віддали своє здоров'я, заробили професійне захворювання чи отримали каліцтво на виробництві, — проти цього законопроекту, оскільки він суперечить низці законодавчих актів та руйнує існуючу систему соціального страхування».

Ліквідація Фонду соціального страхування України шляхом приєднання його до Пенсійного фонду України — це скасування принципів самоврядності, соціального партнерства щодо управління соціальним страхуванням...

...У цей час, коли в Україні війна а росією, позбавляти інвалідів праці лікування та соціального захисту — це зрада Україні, це робота на ворожу державу», — йдеться у зверненні до Верховної Ради від інвалідів праці, яке в парламенті слушали одиниці.

Звичайно ж, його провалили. Це означає, що відкрито шлях для втілення в життя сумнівного законопроекту 3663.

Таким чином сьогодні втратили останню можливість зберегти Фонд соцстраху, скасувати його злиття із дефіцитним Пенсійним фондом та поховати законопроект 3663, який загрожую не лише призупиненням виплат за лікарняними і декретними відпустками, а й іншими платежами.

Нарешті, на жаль, це сталося... ухвалено Закон України №2620-IX.

Пояснення можновладців, що такі зміни відбулися внаслідок збитковості Фонду, не витримують ніякої критики, адже мільярди провали у фінансуванні соціальних послуг Фондом відбувалися саме внаслідок недостатньої прозорості у надходженні та використанні коштів, непродуманих та непрофесійних дій владної сторони.

Валерія Сніжна, юрист адвокатського об'єднання «Uniminds» зазначає:

«Ініціатори законопроекту вважають, що об'єднання структур Пенсійного фонду України та Фонду соціального страхування України підвищить якість та виконання основних завдань, пов'язаних із соціальними виплатами. Однак у законопроекті № 3663 чітко не зазначено, хто саме буде надавати профільні послуги, пов'язані з соціальними виплатами, та контролювати фінансування тимчасової непрацездатності. У Фонді соцстрахування майже 4000 вузькопрофільних фахівців з питань прийому заяв-розрахунків страхувальників, а у Пенсійному фонді таких фахівців немає».

Таким чином Пенсійний фонд буде перевантажений різномірними функціями, а отримати страхові виплати пересічним українцям буде ще важче».

Крім цього, ухвалений Закон України № 2620-IX вніс ще й такі зміни:

1. Скасував оплату лікування та/або реабілітаційної допомоги у відділеннях санаторно-курортного закладу після перенесених захворювань і травм.

2. Скасував допомогу по тимчасовій непрацездатності під час перебування у реабілітаційних відділеннях санаторно-курортного закладу після перенесених захворювань і травм.

3. Скасував допомогу з тимчасової непрацездатності застрахованій особі, яка виховує дитину з інвалідністю віком до 18 років, за весь період санаторно-курортного лікування дитини з інвалідністю (з урахуванням часу на проїзд до санаторно-курортного закладу і зворотному напрямку) за наявності медичного висновку про необхідність стороннього догляду за нею.

4. Страхові виплати, передбачені цим Законом, здійснюються у разі, якщо звернення за їх призначенням надійшло не пізніше шести календарних місяців (до цього було — дванадцять) з дня відновлення працездатності, закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, з дня смерті застрахованої особи або члена її сім'ї.

І це не все. У Прикінцевих та перехідних положеннях цього Закону є завдання Кабінету Міністрів України: опрацювати питання надання роботодавцем оплачених днів додаткової відпустки у разі тимчасової непрацездатності працівника замість виплати допомоги по тимчасовій непрацездатності.

Тобто зафіксовано бажання вкотре переключити державні гарантії на роботодавця.

Чи витримують вони, чи принесуть такі зміни користь людям? Покаже час.

Але ми вважаємо, що прийнятий Закон України №2620-IX порушує статтю 22 Конституції України, яка гласить: «Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод».

Відділ колективно-договірної та правової роботи Атомпрофспілки

АТОМНИЙ СПОРТ

ІСТОРІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОГО КЛУБУ «АТОМ УКРАЇНИ»

(Продовження.
Початок у №8)

11-14 вересня на базі відпочинку «Парадіз» (сміт Коблеве) відбулися фінальні змагання XXV Всеукраїнської міжгалузевої спартакиади трудящих. Збірна Атомпрофспілки була кращою в чотирьох видах спорту — волейболі, шахах, шашках та гирьовому спорті. Чемпіонами в особистому залу стали: гирьовики Д. Бандурович, М. Морозов, С. Чулков, шашкист С. Савченко і М. Пономаренко та шахістка О. Криволапова. Атомники були першими і в загальнокомандному залу.

24-27 вересня своє тепло та гостинність подарувала нинішня осінь учасникам XXVIII Спартакиади колективів фізкультури Атомпрофспілки, фінальні старті якої відбулися на спортивній базі готелю «Рута» (сміт Затока). На жаль, через карантинні обмеження участь у змаганнях взяли тільки п'ять колективів з одинадцяти, але це не завадило успішно провести турніри з мініфутболу, волейболу, настільного тенісу, шахів, шашок, гирьового спорту, стрітболу та пляжного волейболу. У змаганнях з гирьового спорту працівник ЗАЕС Д. Бандурович (вагова категорія до 80 кг) встановив новий абсолютний рекорд змагань — 255 підйомів гирі. У неофіційному командному залу переможцем Спартакиади став колектив ЮУАЕС.

У вересні у зоні розташування Южно-Української АЕС вперше проведено веломарафон «Gard Energy Ride». Понад 250 спортсменів-аматорів помірялися силами на одній з наймальовничіших велотрас країни. Протяжність маршруту 102 км і він, переважно, пролягав територією Національного природного парку «Бузький гирд».

Організатори поставили за мету, передусім, показати красу рідного краю, де поряд з національним парком розташована атомна станція, яка не завдає ніякої шкоди навколишньому природному середовищу.

Стартував веломарафон з пристанційного майданчика Ташилицької ГАЕС, а його маршрут пролягав лівим та правим берегами Південного Бугу — ґрунтові дороги й байраки, шалені спуски і підйоми, стрімкі скелі та польові стежки. Дистанція поєднувала в собі природні дива південного степу та пам'ятки далекої і близької історії, зокрема українського козацтва. Маршрут був мальовничий і водночас складний, а на деяких відрізках велосипед і його наїзник мінялися ролями: не зрозуміло, хто кого віз. Загалом маршрут пролягав повз сім сіл Арбузинського, Доманівського та Первомайського районів. Подбали організатори й про чистоту доглядів. На всіх контрольних пунктах були виведені спеціальні місця для збору сміття. Абсолютним переможцем у чоловіків став А. Пустовий зі Світловодська, а у жінок — харків'янка Н. Коломось.

19 грудня на стадіоні «Ізотоп» утретє проведено благодійний легкоатлетичний забіг до Дня Святого Миколая. Захід відбувся за підтримки Рівненської АЕС, профспілкового комітету та організації молоді. Формат проведення забігу у зв'язку з карантинними обмеженнями на COVID-19 відрізнявся від традиційних забігів і проводився у форматі онлайн — масового старту не було. Починаючи з 8 години ранку всі бажаючі підходили до намету, робили благодійний внесок, отримували сувенірну новорічну шапочку і за бажанням пробігли будь-яку дистанцію, у будь-якому місці, з дотриманням усіх карантинних заходів. Дехто бігав вулицями міста, хтось у лісі, марафонці та напівмарафонці — у сусідні села і назад. Багато хто обрав класичний маршрут — навколо градирень атомної станції. Усі зібрані під час пробігу кошти, а це майже 28 тисяч гривень, були передані на потреби вихованцям Вараського центру реабілітації осіб з інвалідністю.

За значний внесок у розвиток фізичної культури і спорту та з нагоди завершення ремонтних робіт спортивного комплексу «Ізотоп» та об'єктів спортивної інфраструктури Рівненської АЕС Почесним знаком «За заслуги» фізкультурно-спортивного товариства «Україна» нагороджено генерального директора Рівненської АЕС Павла Павлишина та голову ППО Івана Мельника.

Підсумки року. Четвертий рік поспіль кращою спортсменкою року визнана заслужений майстер спорту України з веслування Людмила Бабак. Уперше великий успіх до енергодарської спортсменки прийшов у червні 2017 року, коли на континентальному чемпіонаті вона виборола золоту медаль, а через два місяці стала першою це й на чемпіонаті світу. Відтоді Людмила не знає поразок на світових та європейських чемпіонатах. Успішно захистила диплом в університеті, за фахом — спортивний реабілітолог. Вона — почесний громадянин Енергодара та депутат міської ради.

2021 рік

16 травня. Перший етап Кубка «РАЕС CUP» легкоатлетичний пробіг «Забіг під градирнями» зібрав понад 250 учасників. Дистанції на вибір — 5 км, 10 км, 21 км та вперше марафонський забіг — 42 км 195 м, пролягали навколо градирень атомної станції, вулицями міста-супутника, а також селами Вараської громади. Учасником напівмарафонського забігу довжиною 21 км став генеральний директор Рівненської АЕС Павло Павлишин, який завжди підтримує спортивні ініціативи працівників підприємства.

Найкращий результат на марафонській дистанції показав Микола Богданець з м. Рокитне. Усіх учасників, які перетнули лінію фінішу, було нагороджено пам'ятними медаллями, а переможці на окремих дистанціях отримали грамоти, кубки, грошові сертифікати та цінні подарунки.

А вже через місяць у Вараші відбувся і другий етап Кубка «РАЕС CUP» — велотурнір «100 ВЕЛОwatt», який зібрав понад триста велосипедистів різного віку із різних областей України, а також гостей з Риму. Ул'яте адміністрація Рівненської АЕС, первинна профспілкова та молодіжна організації стали організаторами такого масштабного заходу. Традиційно перегони стартували з пристанційної площі Рівненської АЕС. Була оновлена і траса змагань, яка пройшла мальовничими місцями Володимиреччини, а спортивний дух учасників активно підтримували мешканці навколишніх населених пунктів. Подолавши понад сто кілометрів, спортсмени фінішували на території РОК «Біле озеро». Усіх фінішували зустрічали пам'ятними медаллями та гучними оплесками. За результатами виснажливого змагання вже не вперше абсолютним чемпіоном став Антон Пустовий зі Світловодська. Звання найшвидшого велосипедиста НАЕК «Енергоатом» отримав працівник ЗАЕС Олександр Кожадей. Кращою командою серед підрозділів «Енергоатом» стала вельодружина Рівненської АЕС.

З нагоди ювілейного веломарафону, за вагомих внесок у розвиток велоспорту, оргкомітет заходу відзначив генерального директора РАЕС Павла Павлишина, голову ППО РАЕС Івана Мельника, голову профкому НАЕК «Енергоатом» Олександра Кудрика.

23-27 червня. Після річної перерви спортсмени-атомники взяли участь у XVII Міжнародному фестивалі робітничого спорту і це вже був їхній восьмий візит до Болгарії. Уперше в складі делегації, яка налічувала 44 спортсмени, були керівники профспілкових осередків атомних електростанцій. Очолювали делегацію голова ППО Олександр Лич та виконавчий директор НАЕК «Енергоатом» Олег Бояринцев. Цьогорічний виступ на фестивалі був найбільш успішним за всі роки: 12 командних кубків, 58 нагород (36 золотих, 13 срібних та 9 бронзових медалей) за перемоги в особистих турнірах та друге загальнокомандне місце. Якщо збірні з шахів уже тричі ставали переможцями, то команди з пляжного волейболу, плавання, маманету (різновидність волейболу) та гирьового спорту звання лауреатів Фестивалю вибороли вперше. На урочистому закритті Фестивалю над чорноморським узбережжям звучав не тільки Державний Гімн України, а й українські пісні, найбільше з яких припала до душі болгарам наша запальна «Червона рута».

3 липня. В Енергодарі з ініціативи організації молоді ЗАпорізької АЕС уперше проведено веломарафон «100EnVelo». 172 спортсмени із 32 міст 11 областей України, серед яких і велосипедисти відокремлених підрозділів компанії — ЮУАЕС, РАЕС, ХАЕС, змагалися за звання найспритливішого, найшвидшого та найбільш витривалого велоспортсмена.

Старт було дано біля арки ЗАпорізької АЕС, а фінішували велосипедисти в міському Парку Слави. Кращим в абсолютному залу серед чоловіків був працівник служби контролю металу ЗАЕС О. Кожадей. До речі, це була не перша перемога Олександра на Всеукраїнських велопробігах.

Звання Почесного громадянина міста Енергодара присвоєно старшому тренеру відділення вєслування КДЮСШ ЗАЕС, заслуженому тренеру України Снежку С.С. Тридцять років працює Сергій Степанович у колективі Дитячо-юнацької спортивної школи. Підготував заслуженого майстра спорту, двох майстрів спорту міжнародного класу, сімнадцять майстрів спорту України, понад сотні кандидатів і майстри та безліч спортсменів масових розрядів. Вихованці Снежки С.С. — переможці та призери чемпіонатів і Кубків світу, Європи та України. Краща вихованка тренера — Людмила Бабак, цього року вона стала шостою чемпіонкою світу на марафонській дистанції. Сергій Степанович — тренер національної збірної команди України.

У липні у міському Парку Перемоги Енергодара відбулося урочисте відкриття першої спартакиади колективу фізкультури ВП «Атоменергомаш». Ініціаторами історичної події стали голова профспілкового комітету Віктор Поліщук та голова організації молоді Маргарита Чевюк. У змаганнях з мініфутболу, стрітболу та пляжного волейболу взяли участь команди заводу нестандартного обладнання та трубопроводів, заводу спеціальних конструкцій та ремонтно-механічного заводу (м. Южноукраїнськ). У турнірах зі стрітболу та мініфутболу перемогу святкували збірні ЗНСОтаТ, у пляжному волейболі — команда РМЗ.

...Працівник служби експлуатації ЦТАВ ЗАпорізької АЕС, палкий прихильник велоспорту О. Кузьменко здолав 1000 кілометрів за 65 год. 17 хвилин. Це його перша така дистанція, але для відчайдушного рандонера вона — не межа. Олександр нерозлучний з велосипедом з 2003 року. Саме тоді йому вдалося придбати справжній гірський велосипед, на якому була можливість їздити на значні відстані. За ці роки доклав чимало зусиль для популяризації та розвитку велосипедного руху в Енергодарі. Разом з однодумцями заснував громадську організацію «EnVelo», яка ініціювала проведення низки велопробігів. З 2017 року захопився бреветами — шосейними заїздами на довгі дистанції. Велосипедистів, які долають такі відстані, називають рандонерами. У травні цього року Олександр у заїзді «Центр країни» проїхав за добу 395 км. Після того були ще перегони на 500 і 600 км, і ось тепер — 1000 км. Вийхав з рідного міста 24 липня, а фінішував — через два дні. Маршрут велозаїзду пройшов містами півдня України — Енергодар, ЗАпоріжжя, Маріуполь, Василівка, Мелітополь. Мета енергодарського рандонера — участь у бреветній Олімпіаді у Франції — «Париж-Брест-Париж», довжиною 1200 км, в якій він планує взяти участь улітку 2023 року.

У серпні працівники РАЕС — інженер УВТК Олена Гуцало і секретар приймальні головного інженера атомної станції Тетяна Фокина здійснили заповітну мрію — взяли участь у 33-му Міжконтинентальному запливі через Босфор і переправилися через Босфор з Азії у Європу, довжиною якої шість з половиною кілометрів. Підтримував дружину та сестру на старті начальни управління інформації та зв'язків з громадськістю Сергій Гуцало, який минулого року здійснив аналогічний заплив.

Вихованка Комплексної дитячо-юнацької спортивної школи ППО Хмельницької АЕС В. Ткачук на Олімпійських іграх в Токіо в змаганнях з легкої атлетики, в забігу на 400 метрів з бар'єрами, виборола високе, шосте місце. Починала займатися спортом Вікторія у профспілковій спортивній школі, у тренера Краснова О. Це вже друга Олімпіада в спортивній кар'єрі талановитої спортсменки.

Ще одна спортсменка — енергодарка Р. Топоркова, у складі збірної команди України взяла участь у Токіо в XVI Паралімпійських іграх. Вихованка спортивно-оздоровчого комплексу ЗАпорізької АЕС Раїса Топоркова — заслужений майстер спорту України, учасниця Паралімпійських ігор 2008, 2012, 2016, 2020 років,

багаторазова переможниця та призерка чемпіонатів світу та Європи. На змаганнях в Японії Раїса виборола п'яте місце. Почесна громадянка міста Енергодара. Тренує спортсменку заслужений тренер України Кумейко С.М.

Під час робочого візиту т.в.о. президента ДП НАЕК «Енергоатом» Петра Котіна на ХАЕС на території відділу соціальних об'єктів Хмельницької АЕС відбулося урочисте відкриття нового комплексного футбольного майданчика, фінансування будівництва якого здійснювалося профкомом та адміністрацією Компанії. Відкриття нового спортивного майданчика стало справжнім святом для нетішинців. Після урочистого відкриття оновленого майданчика відбулася футбольна зустріч місцевих футболістів з прославленою командою ветеранів київського «Динамо».

Приємним моментом візиту керівника НАЕК «Енергоатом» Бориса Котіна до Южноукраїнська стало введення в дію ще одного соціального об'єкта, який буде задіяний у процесі фізичної реабілітації персоналу, підтримки його здоров'я та трудового довголіття. Місцем для спорудження нового спортивного майданчика було обрано територію оздоровчо-реабілітаційного комплексу «Іскра» Южно-Української АЕС. Саме тут атомники відпочивають, відновлюють своє здоров'я, проходять реабілітацію, а в літній період на базі закладу діє дитячий оздоровчий табір.

Відразу після відкриття першого матчу на новому майданчику провели аматорська футбольна команда «Тинь», основою якої є працівники Южно-Української АЕС, та ветерани київського «Динамо». Президенту компанії Петру Котіну було надано почесне право першого символічного удару по м'ячу.

У вересні у м. Белград (Сербія) відбулися Всесвітні учнівські спортивні ігри. Учасниками цих змагань, які вперше в історії організовані Міжнародною федерацією учнівського спорту, стали учні-спортсмени віком від 13 до 15 років. Крім проведення змагань для юних спортсменів були організовані освітні та культурні програми, які сприяли заохоченню учнів вести здоровий спосіб життя та набувати і розвивати лідерські навички.

До складу збірної команди України увійшли три вихованці Відділу розвитку дитячого та юнацького спорту СК «Олімп» ЮУАЕС. У турнірі з греко-римської боротьби Микита Шульга виборов друге місце і був нагороджений срібною медаллю. Владислав Балог та Олександр Захарченко досить гідно представляли

країну в змаганнях зі спортивного орієнтування та увійшли до десятки кращих.

У жовтні місто-супутник Хмельницької АЕС — Нетішин, знане не лише енергетичним злетом, а й спортсменами, які гідно представляють місто й Україну на змаганнях національного та міжнародного рівня, відзначало 35-річчя Комплексної дитячо-юнацької спортивної школи. Усіх причетних до цієї події привітав голова первинної профспілкової організації ДП НАЕК «Енергоатом» Олександр Лич.

Тридцять п'ять років тому при профспілковій організації ВП ХАЕС було утворено дитячо-юнацьку спортивну школу. За мету на перший план ставився фізичний розвиток дітей, чий батьки будують місто та АЕС. У школі виховано 12 заслужених майстрів спорту, 26 майстрів спорту міжнародного класу, 70 майстрів спорту. На офіційних змаганнях світового та європейського рівня нетішинськими спортсменами здобуто понад двісті медалей різного ґатунку. Семеро вихованців школи — учасники п'яти Олімпійських ігор, а троє з них підіймалися на п'єдесталі пошани. Досягнення кожного зі спортсменів — це заслуга тренерського колективу школи, яку протягом багатьох років очолює Кравчук В.Л., а сім тренерів закладу удостоєні звання «Заслужений тренер України».

У жовтні у спорткомплексі «Олімп» ВП ЮУАЕС відбулися Всеукраїнські змагання з греко-римської боротьби Всеукраїнської дитячої ліги «Кубок ЕНЕРГОАТОМА 2021», присвячені 25-річчю НАЕК «Енергоатом». Участь у них взяло понад 150 юних спортсменів з 11 областей України. Захід пройшов з дотриманням карантинних обмежень та санітарних епідеміологічних правил, встановлених чинним законодавством: наявність довідок та ПЛР-тестів для учасників, тренерів, суддів, спортсменів забезпечили захисними масками та дезінфікуючими засобами. У зв'язку з тим, що змагання проводилися без глядачів, було організовано онлайн-трансляцію заходу.

Інформаційний супровід змагань здійснював професійний спортивний коментатор з Києва, на рахунок якого репортажі з чемпіонатів світу та Європи. Серед 23 колективів, представлених на змаганнях, команда СК «Олімп» ЮУАЕС виборола третє місце. Велика дружня спортивна сім'я, до якої входили і тренери, і адміністрація, і обслуговуючий персонал, — відпрацювала на турнірі відмінно. І це саме та ситуація, коли дуже влучним є вислів: «Тільки разом ми сила!»

Микола МЕРКУШЕВ
(Закінчення буде)

З БЛАГОЧИННІСТЮ — ДО ПЕРЕМОГИ!

«Під крилом доброго янгола...»

Працівники Рівненської АЕС долучилися до спільного благодійного проекту «Добро без меж» з нагоди Міжнародного дня людей з інвалідністю, що відзначається всією світовою спільнотою 3 грудня. У межах заходу атомники та мешканці міста-супутника відвідали благодійний ярмарок та театралізовану виставу вихованців Вараського міського центру комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю імені З.А.Матвієнка.

«Під крилом доброго янгола...» — назва вистави, яку презентували глядачам вихованці та педагоги Центру, за сприяння Рівненської АЕС та Управління освіти виконавчого комітету Вараської міської ради. Режисером-постановником вистави стала вихователька закладу, керівник інтегративного театру «Крок» Тетяна Тарасюк.

Як зазначили творчі працівники Палацу культури РАЕС, раді були допомогти з костюмами, музичною та технічною підтримкою для заходу вихованців Центру. А вже вони для них, за довгі роки співпраці, стали друзями — часто зустрічаються під час різноманітних розважальних програм та квестів.

У результаті спільних зусиль особливі актори отримали шквал оплесків та широкі посмішки, а глядачі надихнулися на добрі справи, словненні віри й готові надалі допомагати ЗСУ.

Усі зібрані під час заходу кошти (160 тис. грн) будуть спрямовані на проведення новоріч-

них свят для дітей військовослужбовців та на потреби ЗСУ.

За словами директора Центру Наталії Федінчик, День людей з інвалідністю — це день сильних та незламних духом людей, доля яких супроводжується холодними вітрами життєвих випробувань: «Проте долаючи повсякденні труднощі, а іноді й нестерпний біль, наші вихованці хочуть повноцінно жити, розвиватися та реалізовуватися у цьому світі. У цьому їм допомагає вся Вараська громада — люди високих соціальних стандартів. Щиро дякуємо за підтримку, доброту та увагу».

Співпраця Рівненської АЕС та Центру реабілітації триватиме й надалі заради розвитку, самореалізації вихованців закладу, їхнього самоствердження та відчуття рівності серед своїх однолітків. Кожен з атомників має за честь бути поруч та подати руку допомоги особливим дітям та молоді.

Віта НИШКАЛЮК
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

Волонтери СхідГЗК — надійний тил наших воїнів

Стовбура (сигналіст) Галина Козакова вже 38 років працює на Інгульській шахті ДП «СхідГЗК». Жакливій ранок 24 лютого вона зустріла на робочому місці і після нічної зміни вирушила не додому відпочивати, а до місцевого волонтерського осередку — плести маскувальні сітки... Ця справа для Галини Григорівни добре знайома — протягом восьми років, разом із рідними та однодумцями, вона допомагає військовим. Її історія — це одна з тисяч сторінок українського волонтерського руху.

Усе почалося у 2014 році, коли підступний ворог здійснив першу спробу зазіхнути на територіальну цілісність нашої держави. 78 мешканців села Первозванівка (у якому живе Галина Козакова) брали участь в АТО. А небайдужі односельці з перших днів розпочали допомагати землякам. На базі клубу згуртувалося одинадцять активісток, які раніше разом брали участь у художній самодіяльності. Невтомні трудівниці плели маскувальні сітки, в'язали шарпетки, шили білизну, готували смаколики та відправляли на передову.

«Повернулися наші хлопчики з АТО, а цього року, після 24 лютого, більшість з них знову пішли воювати. Та вони вже знали, до кого можна звертатися по допомогу! — розповідає Галина Григорівна. — Ми намагаємося якнайшвидше відгукнутися на прохання первозванівців та працівників нашої Інгульської шахти. Особливо тяжкий період був на початку повномасштабного вторгнення. Пішли в хід навіть власні кредитні картки, намагалися купити те, чого не ви-стачало нашим захис-

никам — і розгрукки, і форму, і взуття. Пам'ятаю, як у березні зателефонували наші хлопчики з Миколаївщини та розповіли, що їх (двадцять осіб) розмістили на території церкви. Кілька ночей спали на холодній підлозі, почали серйозно хворіти — у деяких температура була 40 градусів та й запаси їжі закінчилися... Тож ми збрали матраци, теплі ковдри, консервацію, закупили ліки, приготували смаколики, завантажили машину і відправили воїнам, щоб підтримати їх.

А ще було таке: зателефонував працівник шахти Дмитро та розповів, що ворог влучив у їхній бліндаж, де були речі, посуд, харчі. Ми теж миттєво відреагували — протягом двох годин збрали все необхідне та відправили хлопцям на фронт. Подібних ситуацій чимало. Відгукуємося і на усі термінові прохання, регулярно збираємо допомогу».

Шахтарська родина Козакових допомагає захисникам спільними зусиллями. Долучається і чоловік Віктор, і старший син Ігор, який розвозить зібрану допомогу бійцям у різні області. Пальне купується власним коштом. Налагоджена співпраця і з кропивницькими волонтерами. Через них Галина Григорівна та її однодумці передають посилки на фронт. Буває і дві, і три відправки на тиждень. Печуть смаколики цілими ящиками. Готують каші, тушковане м'ясо, цілющу медову суміш з імбиром. Шують вологостійкі каремати з фольги та тканини (для цього люди приносять різні ковдри, старі теплі речі). Робота кипить!

Галина Григорівна розповідає, що у волонтерській

діяльності допомагає родина первозванівського фермера Євгена Фоменка. Активно долучаються до допомоги нашим захисникам чимало працівників Інгульської шахти. Зокрема, Олена Терещенко, Тетяна Баляновська, Світлана Мітькіна, Ніна Гучок та інші. Допомагають Валерій Мельник та Олександр Колос. Зрозуміло, що важко перелічити всіх. Тим паче що працівники долучаються до добрих справ у різних волонтерських організаціях.

«Фото наших усміхнених хлопчиків з отриманими посилками та теплі слова подяки від них — це для нас найцінніша нагорода», — щиро каже Галина Козакова.

Часом доводиться чути образливі слова: «Ви, напевно, маєте якийсь свій інтерес, заробляєте кошти, якщо стільки років займаєтеся волонтерством». Галина Козакова упевнена, що так розмірковувати можуть тільки ті люди, які не розуміють, як можна безкорисливо творити добро. Часто вони критикують, хоча самі не лише нічим не допомагають, а навіть не знаходять часу, щоб провести загиблих героїв-земляків в останню путь...

Проте таких меншість. А більшість — готових допомогти нашим героям-захисникам наблизити мир та щасливе життя в Україні.

Волонтерський рух — це народний внесок у Перемогу!

СВІДЧИТЬ УКРАЇНА

Про військові злочини росії

Відомий режисер-документаліст Олексій Радинський разом зі знімальною групою проекту «Свідчить Україна» вкотре відвідав зону відчуження. Метою проекту є документування та поширення серед міжнародної аудиторії історії українців, що стали свідками військових злочинів росії.

Збір матеріалів та живих свідчень робиться не тільки для висвітлення в медіа, а й для надання їх у подальшому до українських та міжнародних судів, включаючи й Міжнародний кримінальний суд у Гаазі.

Вперше після деокупації знімальна група потрапила до зони відчуження влітку. «Загалом ми провели у Чорнобильській зоні 12 днів, збираючи свідчення в очевидців російської окупації. В анонімному форматі вони були передані міжнародній юридичній команді, яка працює з нами. Зараз юристи проводять аналіз цих свідчень з метою створення позовів у міжнародних та українських судах проти росії, яку, ймовірно, буде звинувачено як країну-ядерного терориста», — розповідає Олексій.

Знімальній групі вдалося неодноразово побувати на ЧАЕС та задокументувати наслідки воєнної присутності російської армії не тільки на станції, а й на інших локаціях Чорнобильської зони, зокрема на розграбованих підприємствах у місті Чорнобиль.

«Ми відвідали й уже все-світньо відомі окопи росіян на околиці Рудого лісу. Це місце

їх дислокації вразило нас найбільше».

Наразі у межах проекту зібрано понад 20 свідчень очевидців. Переважна більшість у форматі глибоких інтерв'ю.

Документалісти розмовляли з працівниками ЧАЕС, які пережили окупацію станції, працівниками різноманітних підприємств у зоні відчуження, а також з самоселами. «Нас дуже вразила історія героїзму працівників ЧАЕС, які підтримували життєдіяльність станції в екстремальних умовах, а також тих із них, які добровільно погодилися поїхати на окуповану станцію заради ротації їхніх колег», — подивився своїми враженнями Олексій Радинський.

На основі зібраного матеріалу планується зробити документальний фільм. Спочатку завершити його короткометражну версію, яка має вийти онлайн у найближчі місяці на платформі одного зі світових видань. Після цього знімальна група сподівається продовжити роботу над повнометражною версією фільму.

За інформацією
Державного агентства
України з управління
зонами відчуження

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000